

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. Шумен, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XI-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ростислава Янк. Георгиева

при участието на секретаря И.Й.Д.
като разгледа докладваното от Ростислава Янк. Георгиева Административно наказателно дело № 20223630200699 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №23-0001374 от 10.09.2021 год. на Главен инспектор в Отдел „Контрол“ в РДАА, гр.Варна, с което на „ПС ЕЛЕКТРИК“ ООД, с ЕИК020918914, със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, бул.”Мадара” №12, представлявано от Б.П.М., с ЕГН***** е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3000 /три хиляди/ лева на основание чл.96г, ал.1, предл. второ от ЗАвтП. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление. В съдебно заседание представляващия дружеството жалбоподател не се явява лично. Изпраща упълномощен представител, който поддържа жалбата, а в съдебно заседание излага и допълнителни мотиви.

За РД “Автомобилна администрация” – гр.Варна-административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, в съдебно заседание не се явява представител.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, съдът намира че жалбата е **основателна**, поради следните правни съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища

на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

„ПС ЕЛЕКТРИК” ООД, с ЕИК020918914 притежава Лиценз на Общността за превоз на товари №8545, валиден до 15.02.2027 год. На 08.06.2021 год. била извършена комплексна проверка на транспортната дейност на фирмата от служители на ОО „АА“, Шумен за периода от 01.08.2020 год. до 31.10.2020 год. Било констатирано, че на 08.10.2020 год. въз основа на Заповед №728/08.05.2020 год. на управителя на дружеството бил осъществен превоз на товари за собствена сметка с товарен автомобил марка „Ивеко МЛ 120 Е 25 П“ от кат. N2, с рег. №Н0050ВН, който бил включен в лиценза на дружеството, управляван от водача Т.А.А.. В автомобила бил монтиран дигитален тахограф „Continental Automotive 1381“ №0002293381. От тахографа била извлечена информация за картата на водача от 08.10.2020 год. Било установено, че водачът не отговаря на изискванията за психологическа годност, като същият не е имал валидно удостоверение за психологическа годност през периода на проверката. Резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол за извършена комплексна проверка от 08.06.2021 год. За констатираното нарушение на дружеството-жалбоподател бил издаден Акт за установяване на административно нарушение серия А-2020 №289962 от 08.06.2021 год., в който актосъставителят е посочил, че с описаното деяние е нарушена разпоредбата на чл.7а, ал.2, предл.трето от ЗАвтП. Актът е бил съставен в присъствието на представител на дружеството и е подписан от него, като е изложил, че ще представи възражения в предвидения от закона срок. Впоследствие се е възползвал от законното си право и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН е било депозирано писмено възражение, в което излагат причините, поради които са допуснали нарушението. Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено наказателно постановление постановление №23-0001374 от 10.09.2021 год. на Главен инспектор в Отдел „Контрол“ в РДАА, гр.Варна, с което на „ПС ЕЛЕКТРИК” ООД, с ЕИК020918914, със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, бул.”Мадара” №12, представлявано от Б.П.М., с ЕГН***** е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3000 /три хиляди/ лева на основание чл.96г, ал.1, предл. второ от ЗАвтП.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото и присъединени на основание чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.7а, ал.2, предл. трето от ЗАвтП Лицензираните превозвачи, лицата по чл.24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за психологическа годност, определени с наредбите по чл.7, ал.3 и чл.12б, ал.1 от този закон и чл.152, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата.

По делото е безспорно установено, че дружеството-жалбоподател има качеството „превозвач” по смисъла на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на Закона за

автомобилните превози, доколкото същият в качеството си на юридическо лице, регистрирано като търговец – ООД, извършва обществен превоз на товари за собствена сметка с помощта на превозни средства, предназначени за тази цел. В същото време търговецът притежава Лиценз на Общността за превоз на товари, поради което е имал задължение да осъществява превозите само с водачи, които отговарят на посочените по-горе изисквания, между които и за психологическа годност.

От материалите по делото се установява, че на 08.10.2020 год. е бил извършен превоз на товари от името на превозвача, като водачът на товарния автомобил Т.А.А. не е отговарял на изискванията за психологическа годност. Последното е било установено, чрез извличане на информация от картата на водача.

Поради изложеното настоящият състав намира, че жалбоподателят, в качеството си на превозвач на 08.06.2021 год. е допуснал и разпоредил извършването на обществен превоз на товари от водач, който не е отговарял на изискванията за психологическа годност, с което е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.7а, ал.2, предл.трето от ЗАвтП.

В същото време обаче съдът напълно споделя довода на процесуалния представител на дружеството-жалбоподател, изложен в съдебно заседание, че посочената за нарушена законова норма противоречи на Правото на Европейския съюз и по-конкретно на Директива №2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20.12.2006 год. С разпоредбата на чл.7а, ал.2 от ЗАвтП са определени условията, при които лицензираните превозвачи могат да извършват превози, като едно от тях е да притежават правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл.7, ал.3 и чл.126, ал.1 от ЗАвтП и чл.152, ал.1, т.2 от ЗДвП. Редът и начинът за придобиване на удостоверение за тази психологическа годност са уредени в Наредба №36/15.05.2006 год. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания, издадена въз основа делегацията по чл.152 от ЗДвП, като всяко удостоверение има срок на валидност. Нормата на чл.96г, ал.1 от ЗАвтП предвижда санкция като квалифицира като административно нарушение деяние, изразяващо се в назначаване на работа или допускане на водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари.

Посочената наредба, към която препраща нормата на чл.7а, ал.2, предл.3 от ЗАвтП противоречи на §9 от Преамбюла на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20.12.2006 год. относно свидетелства за управление на превозни средства (Директива 2006/126/ЕО) и чл.7, §3, буква "б" от Директивата. Съгласно Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, психологическата годност следва да се

разглежда като част от въведеното посредством самата Директива понятие "умствената годност". В същото време разпоредбата на чл.8, ал.2 от Наредбата предвижда конкретни срокове за валидност на удостоверение за психологическа годност /3, а в определени случаи дори 1 година/, които срокове са значително по-кратки от сроковете за валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство, които съгласно разпоредбите на чл.51, ал.3 и сл. от ЗБЛД са с продължителност 5 или 10 години. Видно от §9 от Преамбюла на Директивата от своя страна налага извод, че доказателство за наличие на съответствие на водачите на превозни средства с минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство, следва да се предоставя, когато свидетелството се издава и периодично след това, като установяването на това съответствие следва да се осъществява посредством медицински прегледи, които от своя страна да съвпадат с подновяването на свидетелствата за управление и поради това да се определят от срока на валидност на свидетелството. Самата директива позволява на държавите членки да въведат и регламентират медицински прегледи като гаранция за спазване на минималните стандарти за физическа и умствена годност, докато чл.5 от Наредбата предвижда, че психологическата годност се установява с психологическо изследване, което съгласно нормата на чл.11в от същия подзаконов нормативен акт, се извършва от психолози, а не от медици.

Действително §8 от Преамбюла на Директивата предвижда минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозни средства, като позволява държавите членки да завишат тези стандарти в своите национални законодателства, но тази възможност за въвеждане на такива по-строги стандарти на национално равнище следва да касае единствено първоначалното издаване и последващото подновяване на свидетелствата за управление на моторно превозно средство. Това означава, че възможността, да се въвеждат по-строги стандарти, не може да бъде използвана, за да се удостоверят отделни аспекти от физическата или умствената годност за управление на моторни превозни средства посредством документ, който – редом със свидетелството за управление на моторно превозно средство – да има свое собствено легитимиращо действие. А съгласно посочената по-горе разпоредба от националното законодателство чрез нормативното регламентиране на удостоверението за психологическа годност, психологическата годност, вместо да бъде само предпоставка на правоспособността за управление на моторни превозни средства от съответната категория, е въздигната и в отделно, паралелно съществуващо с правоспособността юридическо качество.

Съгласно практиката на Съда на европейския съюз, в съответствие с принципа на предимство на правото на Съюза, съгласно който действието на разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС и на пряко приложимите актове на институциите в отношението им с вътрешното право на държавите членки е такова, че със самото си влизане в сила тези разпоредби правят неприложима по право всяка противоречаща им разпоредба на вътрешното право, националният съд, натоварен в рамките на своята компетентност с прилагането на разпоредбите от правото на Съюза, е длъжен да гарантира пълното им

действие, като при необходимост по собствена инициатива оставя без приложение противоречащите им разпоредби от националното законодателство, дори да са по-късни, без да е необходимо да иска или да изчаква тяхната предварителна отмяна по законодателен път или по какъвто и да било друг ред. Посочените по-горе ограничения на Директивата, във връзка с възможността държавите членки да завишат изискванията относно физическата и умствената годност за управление на моторно превозно средство, отговарят на критериите за яснота, точност и безусловност, поради което не е налице пречка за прякото им прилагане.

А с оглед на констатираното противоречие за съда възниква основание да откаже да съобрази националните разпоредби относно задълженията, свързани с удостоверенията за психологическа годност на водачите, осъществяващи превоз на пътници и товари.

В подкрепа на изложеното е и константната практика на ШАС и по-конкретно Решение №44 от 23.02.2022 год. на АдмС - Шумен по к.а.н.д. №6/2022 год., Решение №47 от 25.02.2022 год. на АдмС - Шумен по к.а.н.д. №8/2022 год. и др., които са постановени по идентични казуси.

С оглед на изложеното, обжалваното наказателно постановление се явява неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на дружеството-жалбоподател е направено искане за присъждане на разноски, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноски по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт, както е в процесния случай, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказа. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и представените от страна на дружеството-жалбоподател доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение и списък на разноските, намира, че въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати на дружеството-жалбоподател сумата от 528 лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на §1, т.6 от ДР на АПК, разноските по делото следва да бъдат възложени в тежест на Изпълнителна агенция "АА", доколкото именно тя е юридическото лице, съгласно чл.2, ал.3 от ЗАВП, в чиято структура е включен административният орган, издател на оспорения акт.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-0001374 от 10.09.2021 год. на Главен инспектор в Отдел „Контрол“ в РДАА, гр.Варна, с което на „ПС ЕЛЕКТРИК“ ООД, с ЕИК020918914, със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, бул.”Мадара” №12,

представлявано от Б.П.М., с ЕГН***** е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3000 /три хиляди/ лева на основание чл.96г, ал.1, предл. второ от ЗАвтП.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, гр.София да заплати на „ПС ЕЛЕКТРИК“ ООД, с ЕИК020918914, със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, бул.”Мадара” №12, представлявано от Б.П.М., с ЕГН***** сумата от 528.00 лева /петстотин двадесет и осем лева и нула стотинки/, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____